

XIV

1926:2717

17

Theodor Pabst. Dresden 1835.

R
3609

~~Nr. 1614.~~
Th. Wolkersdorf

R XIV 1926: 2717

4-XIVA

15498

652225288

LAZARVS
COMOE-
DIA SACRA DE

EPVLONE DIVITE ET
LAZARO mendico, ex
LVCÆ capite XVI.
desumpta.

GEORGIO MA-
CROPEDIO AV-
TORE.

RECVDEBANT NO-
RIBERGÆ.

Christophorus Lochnerus, &
Iohann. Hofmannus.

M. D. LXXXIX.

Bibliotheca
Universitatis
Landensis
(Hildesheimensis)

1926: 2717

Tu quoq; non minimum laudis meritare Georgi,
Aut socerum, aut glorio cum pede syma habis.

ARGVMENTVM IN LAZARVM.

Læmargus opibus affluens dum purpura
Byssosq; tectus splendide cum fratribus
Et delicate victitat, nec inopibus
Nec hulceroso Lazaro (quanquam fame
Tabesceret) vel miculam largitur, at
Contra propelli ab ædibus casum iubet.
Quare inter epulas gastrimargus mortuus
Ad inferos à diabolo detractus est.
At inopia defectus ac fame Lazarus,
Ad Abrahæ sinum ab angelis subuectus est.
Vbi (dum vorax perpetuo igne affligitur)
Fruitur perenni squallidus solatio.

PERSONÆ DRAMATIS.

Prologus.	Merimnus cū Molobr ⁹
Læmargus.	4. fratribus. cum pue-
Tryphera.	Ancilla. ro.
Oeconomus.	Diaboli 2. Angeli 3.
Dætrus.	Lazarus. Chorus ex
Dæmones.	Abraham. pueris &
Thrasus.	Typhlus. puellis.
Cynopa	Bronchus

PROLOGVS.

Cum animos videret, ad theatron, plurimum
Nuperrime spectantium, ad sacras magis
Quam res prophanas affici Macropedius:
Aliam rogatus ethnicam, desumpsit ex
Sacris libris, & comicos ex tempore
Descripsit hanc vobis agendam fabulam, ut
Vobis foret cordi, atque nobis usui.
Ex tempore inquam, Angustia nam temporis
Ab epitafi atque errore cœpit scribere,
Et mutuatus ex Hecæsto protasin est,
Quam anno priore (si meminertis) edidit:
Oratque vos, quo huius rei modo veniam
Mereatur. Hanc enim dabit tandem integram.
Modò mediam partem eius ac novissimam
(Velut hætenus) placuisse vobis senserit.
Fortassis objectabit illi quispiam:
Quod audeat sacerrimam rem, & seriò
Nostræ salutis à CHRISTO IESV proditam
Tractare comicè, & facere rem ludicram.
Fatetur ingenuè, quod eadem ratio se
Sæpenumero deterruit, ne quid suum,
Vel ab alijs quantumlibet scriptum piè
Doctè, quod personam haberet CHRISTI Iesu
Agentis, histriionibus seu ludijs

Populo exhibendum ex pulpito committeret.
 Quapropter hunc nec matre natum virgine
 Infantem, nec accisum, nec alueo sacro
 Tinctum, nec opera mira patrantem, nec in
 Cœna ultima sese cibantem Apostolos,
 Sic neque ligatum, verberatum, proditum,
 Sputo illitum, cæsum flagris, spina obsitum, in
 Cruce mortuum, & denuo reuersum ab inferis
 Vivum resurgentem, ausit in prosœnium
 Producere, indignum arbitratus & impium,
 Christum gnatum Dei unicum, & nostrum omnium
 Salutis autorem unicum, sub imagine
 Levis hominis procedere ad spectaculum.
 Illos tamen non arguit, qui ea scriptitant,
 Si quò legantur, non agantur, scriptitant.
 Solent enim plerunque plus afficere ea,
 Quæ verba personis dedere dramaticôs.
 Nihilominus si excerpta sit sacris libris
 Parabola vel historia honesta, ubi nec DEVS
 Nec CHRISTVS actor sit, sibi & alijs putat
 Licere eam exhibere vobis comicôs,
 Cuiusmodi nunc exhibenda est Lazari.
 Non ille quem jam quatruiduanum à mortuis
 Resuscitatum credimus, quòd is sine
 Filij DEI persona agi non possiet.
 Sed illum agemus Lazarum parabolicum,
 Qui jacuit huiusmodi ante divitis

Epulo-

Epulonis ostia, & poposcit miculis,
 Quæ decidebant orbibus, saturarier,
 At nemo ei quamvis famenti tradidit.
 Hæc de periocha iussit autor fabulæ
 Me proloqui, rogatque vos, ut si cui
 Iudicio in hoc rerum sacrarum visus est
 Errare, ut is se moneat: audeo dicere,
 Quòd obstinata mente dum cognoverit
 Errata quamvis minima non defenderit.
 Valet cuncti, & si faveris ludijs:
 Quietis adeste vos rogamus maxime.

Finis Prologi.

ACTVS PRIMVS.

SCENA PRIMA.

IAMBICI TRIMETRI.

Læmargus, Thrasus. Cynopa.

MOR mea est paulò ac velim tenacior.
 Domi meæ volui meis cum fratribus
 Tentarier, ientaculumq; in prandium,
 Et prandium in cœnam, atque cœnam vespertinam in
 Noctem profundam ducere. Ast illa haud scio
 Quos querat in scirpo (ut ferunt) nodos. Meam
 Excusat aut post pocula ægritudinem,
 Aut crastinum fastidium: Suum deinde

Incommodum, & fratrum omnium dispendium.
 Quasi in epulis noctes diesque ducere,
 Et usque pergræcarier, non siveverim.
 Quasi illa non habeat suis pro commodis
 Servos & ancillas domi quamplurimos.
 Quasi fratribus, mecum quod abliguriant
 Ingurgitentve, non abunde suppetat.
 Verum hæc suæ tenacitati callida
 Prætexit, atque vasa comminiscitur.
 At (ut inquit) tenax requirit prodigum.
 Non sua sibi commenta frivola proderunt.
 Heus heus adeste, qui ocio, qui fabulis
 Totum absque herili commodo teritis diem.
 Malo siquidem duplum foris cum amiculis
 Prodigere, vel per aleam dispendere,
 Quàm simplum in adibus meis cum jurgio.
 Adeste, num vocavero vos septies?
 Thr. Here adsumus. Læ. Quin advola stis ocyus?
 Tu Thræse abi ad fratres meos, & singulis
 Mandato nostro nomine, ut domi meæ
 Alacres sub horam prandij compareant.
 Nullam quoque excusationem admittito. Thr. Haud
 Admittam. Læ. Abi. Cynopa ades, curre illico.
 Nostroque veteri dic amico Dæmoni, ut
 Mox me adfuturum expectet ad jentaculum,
 Paretque vina distillata tertio
 (Primum omnium) cum saccharo canario.

Vel

Vel defrutum, vel hippocraticum, post crapulam
 Nocturnam ut hæc stomacho sient mendicamini.
 Cy. Sic dicā. Læ. Abi, atque revertere, locutus mea
 Cum conjuge ipsum sine mora ipse obruam.
 Cy. Id dicam, & hic ero prius quàm creduas.
 Læ. Videbo quid facturus es. Prodi adibus
 Tryphera mea huc, sunt quæ tibi mandanda sunt.
 Blandè loquar, ne delicatis auribus
 Quid obsem. Natura namque mulierum
 Huiusmodi est, ut nisi suavioribus
 Verbis loquar & blandulis, nil impetres.

SCENA SECUNDA.

TRIMETRI.

Tryphera. Læmargus.

MEn' huc vocaveras foras Læmarge mi?
 Læ. Vocaveram. Try. Ob quam gra-
 tiam? Læ. Quo epulemur &
 Letemur hodie mea voluptas splendide.
 Ego jussi adesse Dæmonem cum fratribus.
 Tu fac coquantur, quæ apparanda, lautius,
 Pueris puellis liberisque præcipe,
 Ut omnia ex sententia tua adparent.
 Try. Mi vir nihil tandem relinques liberis?
 Aerarium nostrum quousque exhauries?
 Nunquāne quidpiam repones parcior?
 Admitte tandem obsecro parsimoniam.

A 4

Læ.

Læ. Quid uxor his curis misera distringis?
 Nobis egendum, ut liberi sint divites?
 Num ararium nostrum indies exhaurio?
 Non pro decuplo centuplum reponimus?
 Considera an queamus Eutychian domo
 (Licet velimus) furculis expellere.
 Non copulamur agrum agro, & ædeis ædibus?
 Non nostro in ære plurimi cum fœnore?
 Nonne reditus perpetui & irredimibiles?
 An est quod in re familiari postules?
 En plena divitijs domus. Triclinia
 Superba pictis lectulis, & cubicula
 Eburneis cubilibus, & tua serinia
 Referta bysso, purpura, & holoserico,
 Nostrum utriusque cultui: laquearia,
 Et cuncta fulgent atria peristromatis,
 Tapetibus & emblematis: purissimo
 Vino atque olivo exuberant penaria,
 Cumulata farre & tritico granaria,
 Bonisq; onusta reliqua promptuaria,
 Armenta plurima, gregesq; plurimi
 In pascuis uberibus: agri tritici,
 Siliginis, vini atque olivi fertiles.
 Tanta quoque frugum hoc anno erit abundantia,
 Ut nec apothecas autumem nec horrea
 Sufficere posse colligendis fructibus.
 Quot inferet talenta nostro arario

Hæc

Hæc tanta annonæ copia? & quibus omnia hæc
 Servabimus? num sacrificiis locupletibus?
 Num sordido gregi atque inerti pauperum?
Try. Detestor hos. **Læ.** An liberis, quos nescias
 Vtrum ne sint probi futuri an improbi,
 Parcive nobis mortuis an prodigi?
 Esto futuri sint probi: fraudabimus
 Vterque nostrum genium? Itaque Venus mea
 Edamus & bibamus hoc die, & omnibus
 Quos fata utrique siverint, donec gulam
 Titillat esca, escamque gula dijudicat.
 Cras nanq; (ut in proverbio) moriemur, &
 Mox esse in ævum desinemus mortui.
Try. Me obtundis his sermonibus, nec est quod ijs
 Respondeam. Ergo fruamur his presentibus
 Donec licebit, & licebit juvenibus.
 Non transeat flos temporis. **Læ.** Iam mihi sapias.
 Para igitur omnia quæ gulam irrent: jube
 Vernis tuis rerum satagere. **Try.** Iussero.
Læ. Quid non huic persuadeam muliercula?
 Modo studeam blandirier. **Try.** Cum Detro ades
 Oeconome, sunt tibi quæ fors præcepero.
Læ. Iube instrui mensas, & argentum elui,
 Sitque apparatus ferculorum splendidus.
Try. Hac te levem Læmarge sollicitudine.
 Novi ego probe, quid deceat in convivijs.
 Tu modo tibi atque tuis famem & gulam addito.

A 5 **Læ.**

Læ. Licet, Obsequendum mulieri, ingrediar do-
Mutato amictu mox adibo Dæmonem. (mum &

SCENA TERTIA.

TRIMETRI.

Oecono. Detrus. Tryphera. Cynopa.

Quid nos vocasti domina? an est quod exequi
Mandes? Try. Emite duobus aut tribus
Obsonia, viris quæ decem suffecerint, (aurels
Ne parcite uni aut alteri sesteritio.

Vt quæque sint lectissima. Oec. Hera curabimus.

Tyr. Curato tu, ne quicquam honori detrahas.

Curato Dætre sic coquas, ne quid gule

Heri paret fastidium. Dæ. Curabitur.

Try. Curate, longam ne moram cura pariat.

Satagite. Dæ. Et id curabitur. Try. Cape spor-
tulam. Dæ. Hem.

Oec. Præter suum fiet hera morem dapillis?

Noctua volat: Quis comes erit vel assecla,

Cum abivero, Læmargo eunti ad Dæmonem?

Sed commodum, Cynopa adest. Cynopa herus

Te intus moratur ægrius. Cyn. Cynopa adest.

Oec. Ingredere. Tu Dætre ad forum sequere. Dæ.
assequor.

SCENA QUARTA.

TRIMETRI. Læmargus.

Cynopa. Bronchus. Typhlus.

Quid noster inquit Dæmones? Cyn. Te sibi
fore

Gras

Gratissimum, petitque ut ad se mox, nihil

Cunctatus, advoles, simul cum conjuge

Et liberis, quod ampliter cupedias

Ientaculo paraverit. Læ. Cum conjuge

Et liberis? Cy. Sic inquit. Læ. Etiam sanus est?

Habet quod agat uxor: nuces quoque liberi

Nondum reliquerunt suas, & eos meo

Sinam adesse contubernio? Cy. Saltem cupit

Te adesse quàmprimum sibi. Læ. Tu istac prius

Me veste purpurea induc. Cy. Hem cedo dexteram.

Tibi dexterâ: fac byssus hæc ex purpura (Læ. Hem

Decenter eniteat: cave sis, ne quod ad

Decus vel ornatum attinebit negligas.

Cy. Enitar here pro viribus ne negligam.

Bron. Se dives hic festiva amictus purpura

Ientaculo Typhle sumptuoso præparat:

Spectabo cuius ædibus se ingesserit,

Si forte sit spes aliqua nostris ventribus.

Ty. Quis dives hic? Br. Læmargus hic, gulosus hic

Nam præter hoc, nescio equidem, an fiet viro

Vocabulum. In tanta omnium rerum inopia,

Nostræ inediæ siqua Typhle nunc solatia

Speranda sunt, à ditibus speranda sunt.

Ty. Verum quidem quod Bronche ais, quod pau-

Nihil queant impendere. Atqui divites (peres

Nihil sinit tenacitas impendere.

Br. Tentanda res. Læ. Cõposita sat jam vestis est.

Dacty-

Dactyliothecam porrige. Cy. Hem tibi annulos.

Lx. Hos pulveres festuculasq; scopula

Caligis meis & sandalijs detergito.

Cy. Faxo libens. Ty. Tam curiosus vestium

Cultus inopi mendiculo nil destinat.

Nihilominus (uti Bronche ais) tentanda res.

Videto quo diverterit. Br. Curavero.

Lx. Sat, eamus hinc, fors moratur Dæmones.

Cy. Morare adhuc. Lx. Quid adhuc moræ?

Cy. Festucæ adhuc

Atergo adherent. Lx. Expedi. Cy. Sta paululū.

SCENA QUINTA.

TRIMETRI.

Dæmones. Lazarus.

Quid nunc moratur? eccum eum, vincet suam
Vxorulam, se poliendusque meridiem. Hui

Quis reptat huc mali ominis homo sordidus?

Laz. Vidisse nunquam te canis David pater

Iustum virum à Deo relictum, aut illius

Sobolem indigentem panibus. verum ego fame

Defecero, nisi quispiam refecerit.

Mi vir beate quem Deus præ ceteris

Mortalium bonis beavit, obsecro

Vel miculam panis jube mihi porrigi.

Quod tertius dudum dies illuxerit,

Ex quo nec edi nec bibi nisi laticem

Sub-

Subturbidum. Dæm. Soletur ipse te Deus

Et adjuvet, nos hic tibi nil coximus.

Laz. Vel miculam siccamve panis crustulam.

Dæm. Prorepe ad ædes proximas, non mihi vacat

Tuis studere commodis. Laz. Te obsecro mei

Misereat. Dæm. Ab hisne procul recedes ædibus

Homo foetidissime? abi in malam crucem, locum.

Concede dignioribus. Laz. Frater abeo.

Ne quæso mihi succenseas. Domine Deus

Exphodor usque ab omnibus, non aliter ac

Scobs aut peripsēma abijcior inutilis.

Hic purpuratus & annulatus comiter

Tractandus est. Experior hoc verissimum,

Quod dum superbit impius miser uritur.

Sed hoc mihi unicum in omnibus solatium,

Quod pauperum suum Deus miserebitur.

Nec vota eorum prorsus interitura sunt.

SCENA SEXTA.

TRIMETRI.

Bronchus. Typhlus. Lemargus.

Dæmones.

Iam tandem abacto Lazaro, Lemargus hic

Accedit ædeis Dæmonis: Sequamur hunc.

Paulo quod ille sit hoc viro benignior.

Ty. Si Lazarus repulsus est, quidnam spei

Nobis residuum? Br. Id experiri satius est.

Dæm.

Dæm. Læmarge salve, quid moratus hastenus?
Iamdudum enim te exspecto. **Læ.** Salve Dæmones,
Res mihi fuit cū uxorecula. **De.** Quid ita? **Læ.** q. ad
Rem aliquanto avidior est. **Dæm.** Id ingenium
Est insitum mulierculis. eamūs intrō, omnibus
Et poculis hæc elevemus tædia.

Læ. Scitē mones, sequar, præi mi Dæmones.
Br. Nunc introgressis ditibus nos gnaviter
Hoc occupemus ostium, ne putridus
Et cui solet plus gratiæ impertirier,
Nos antevortat Lazarus. **Typh.** Ne cor tuum
Mi Bronche subeat ista cogitatio.
Nobisq; quod fieri velimus, fratribus
Animo sinamus candido donarier.
Si prævenit nos Lazarus, locus prior
Debetur illi: nec dolo quovis malo
Nobis præoccupandus est. Scio Lazari
Mentem (tametsi in summa inopia & inedia)
Tam candidam, ut ne miculam panis quidem
Præripere cuius gestiat. **Br.** Sed longius
Abactus est, sua purulenta ob hulnera, &
Lento gradu repedit ob ægritudinem.
Erimus priores eius absque injuria.
Ty. Mi Bronche nil incommodemus Lazaro.
Quod verus ipse filius sit Abrahæ.
Et utinam habere fata post novissima
Partem quietis merear hoc cum Lazaro.

Br. Foris

Br. Foribus priores adsumus, sta pone me.
Tibi proximus stet Lazarus. **Ty.** stet Lazarus.

SCENA SEPTIMA.

TRIMETRI.

Lazarus. Typhlus. Bronchus.

S Alvete fratres, quid spei pro his ædibus
Vobis refulsit, unde jam propulsus sum?
Ty. Nos novimus rem, & indoluius Lazare.
Hic admodum nobis parum affulget spei,
Nisi forte post jentaculum aliquas reliquias,
Que familie haud sint usui, nobis dari
Contigerit. **Laz.** Ossem languidam. Malint suis
Dare canibus, quàm pauperi ipsas porrigant,
Rerum omnium ditissimi. **Ty.** Tentabimus.
Quod si repulerit denuo: tolerabimus.
Neque enim sumus te digniores Lazare.
Sed hoc die nihil alimenti nactus es?
Laz. Quid hoc die? jam tertius agitur dies,
Quod panem in os meum miser non intuli.
Dolor hulnerum, tormenta dira viscerum,
Et alumna mortis morte acerbior fames,
Me indefinenter macerant, me concoquunt,
Et ô utinam me morte celeri finiant,
Quiete tandem quo cupita perfruar.
Ty. Tui me amice Lazare miseret profecto,
Et pro virili te juvare gestio.

Nec

Nec (ita Deus Abraham patris nostri me amet)
Vnquam bolum accipiam bonum, quem non libens
Et ultro tecum dividam. Sed obsecro
Te, ne mala hæc quæ pateris aut passurus es,
Mentem tuam labefaciant, sed omnia
Vincas pari patientia. Meminerimus
Iob hulcerosi, itemque cæci Tobie,
Qui per fidem, innocentiam, & tolerantiam,
Meruere dici, & esse amici, & filij
Dei optimi, & ter maximi. Laz. Bene me mones
Mi Typhle, quod nil debeat mihi haberier
Virtute prius, aut charius patientia.
Quam & hætenus cunctis mihi ingruentibus
Mallis, perinde atque clypeum, opposui, neque
Stultum quid his in omnibus contra Deum
(si recta conscientia est) locutus sum.
Ty. Sit laus Deo nostro, & patris nostri Abraham.
Laz. Amen. Deus laudandus est in omnibus,
Nec quippiam nostris paratur viribus.
Laudandus est, flagella sive immiserit.
Sive ipsa tandem misericors retraxerit.
Laudandus est de ipsa quoque patientia,
Quam mentibus nostris benignus inserit.
Nam nostram eandem ob hoc potissimum astruo,
Quod ultro nobis à Deo donata sit.
Eoque solo gloriamur nomine,
Quod nos sibi ultro in filios, quos corrigat,

Delegerit.

Delegerit. Quapropter hoc mihi unicum est
Solatium, quod in his mihi doloribus
Non parserit, sed quasi seopon jaculantium
Me posuerit. Scio namq; quisnam dixerit:
Fili cave, ne disciplinam negligas
Domini, neque ab eo (dum arguit) defeceris.
Quem namq; dominus diligit, castigat, &
Flagellat omnem filium quem suscipit.
Ty. O Lazare, hæc pij hominis est meditatio,
Atque òutinam ego mente tam facili queam
Hanc cæcitatem perpeti. Laz. Sis bono animo.
In proximo est, quod à Deo illustraberis.
At fata nostra in foribus esse conspicio.
Ty. Quid me futurum nescio, novit Deus.
At te patris nostri Abraham sinus manet.
Br. Quousq; tandem de Abraham nostro patre
Sine fruge disputabitis? Vestros logos,
Vestras manus, omnemque vestram industriam,
Venatui componite, ut vescamini.
Ty. O Bronche, Bronche plaris escam corporis
Putridi facis, quàm permanentis spiritus.
Non absque fruge loquimur, ut tu existimas.
Br. Non absque fruge? ubi ostium jam crepuerit,
Et exiet mox quispiam: Læmargus est:
Nugamini (si dijs placet) de spiritu.
An solus usque Typhle agam causam tuam?

B

SCE-

SCENA OCTAVA.

TRIMETRI.

Læmargus. Cynopa. Mendici.
Dæmones.

CYNOPA ades. Quid ostium hoc grex impudens
Hic obsidet? Br. Læmarge nobis obsecro

Paucillulum aridi jube panis dari (secro.

Famelicis. Læ. secedite. Ty. oro. La. Te ob-

Le. Secedite, heus scelestes ades. Dæ. Quid im pbe

Servum evocat? Læ. Me commodum secutus es

Mi Dæmones. Dæ. Quid obsecro? miror etenim

Quidnam tuus celer volebat exitus.

Læ. illiberale, & infidele, & reprobum est

Hominum hoc genus servilium, cui serij

Negotij tuto nihil committitur.

Certum est Cynopen hunc domum ablegare, ne

Si quippiam cum amiculis sive lepidis

Meretriculis prodegero, ipse conjugi

Rem deferat. Dæ. Facies quidem prudenter, hos

Nam proditores experimur crebriter.

Læ. Heus furcifer, scelerum caput, quin advolas?

Cy. Adsum here, quid est? Le. Infusa vina poculis?

Cy. Infusa sunt. Læ. Redi domum, atq; satage, ne

Quid imparatum invenero, redi. Cy. Hem.

Læ. Mane. Cy. Hem.

Læ. Dic conjugi nos adfuturos meridiæ:

Thrasoq; dic, vino bibendo cantharum

Amplif-

Amplissimum paret, atque cyathos aureos.

Toti deinde familiæ dicturus es,

Chorum instruant, modos coaptent musicos &

Choro cytharistas & choraules ordinent,

Qui carmine excipiant revertentem, insuper

Inter epulas modulis suis nos recreent,

Quod hunc diem genio dicare statuimus.

Cy. Faceſſo, nunquid aliud est quod exequar?

Læ. Nihil. Cy. Valet. Læ. Nostra agamus

Et aleis, & orbibus lusorijſ (ludicra,

In atrio. Dæ. Sic placet, & inter pocula.

Læ. Ah Dæmones te (obsecro) nostri misereat,

Læ. Tu hunc alis putridū gregem pro his ædibus?

Et assuefacis ad atrium isthuc Dæmones?

Quin agis eos in maximam malam crucem?

Dæ. Merito increpas, quod hi ostium meum ita oba

Vt vix queam ipse vel ingredi vel egredi. (ſident

Sed amodò non patiar, Amolimini hinc,

Nisi fistibus scapulas velitis tundier.

Dudumne te cadaveroſe hinc aſpuli?

Quid huc rediſ? huc Dave, Geta, Palæſtrio.

Ty. Cedamus hinc, cedamus horum infantiæ.

Br. Cedamus, à jentaculo nonnulla ſpes

De partiendis reliquijs proponitur.

Prius oppleant gulam ſuam uſq; ad nauſeam.

Cy. Monſtri proſecto aliquid alunt in ædibus,

Quod ne ego ſciam, propellor illinc calidè, &

Ne suspicentur, longè abasti pauperes.
 Æs prodigere, ductare scorta, aut fœdus
 Aliquid parant. Scio quàm tum herus, tum Demo-
 Sit pronus in libidinem. Ab eo, uti peragam (nes
 Quod iussit, & curem cutem jentaculo.
 Laz. Nil asperum fratres mei ob contumeliam
 Ex ore nostro profluat, verùm magis
 Hymnum Deo canamus, atque supplices
 Patrem precemur optimum. Ty. Ita mi Lazare,
 Psalmum canamus quemlibet. Tu precine

CHORVS VERSV GLY.
 CONICO TETRASTRO
 pho, ex Psalmo 86.

Lazarus.

Avrem quæso tuam mihi
 Inclina dominans Deus,
 Exaudiq; preces meas,
 Cùm sim pauper, inops quoque.

Repetitio Typhli & Bronchi
 ad singulos quaternarios.

Preces vota que pauperum
 Exaudi dominans Deus.

Lazarus.

Custodito animam meam,
 Quòd sim sanctus, & ex tua

Penden-

Pendentem aure Deus meus,
 Saluum fac famulum tuum. Preces vo.

Me Deus miserare. quòd
 Totam te invoco per diem,
 Et me letifica, quòd ad
 Te levavi animam meam. Preces vo.

Cum tu sis domine admodum
 Suavis, mitis, & omnibus
 Qui te crebriter invocant,
 Plurima patientia. Preces vo.

Qui rerum dominator es,
 Auri admitte preces meas.
 Et dum te miser obsecro,
 Voci intende mea obsecro. Preces vo.

Cum instaret tribulatio,
 Et multis premerer malis:
 Ad te vociferabar, &
 Audisti gemitus meos. Preces vo.

Haudquaquam est similis tui
 Inter millia numinum.
 Non est qui valeat Deus
 Factis facta tua assequi. Preces vo.

Gentes cunctæ aderunt tibi, ad
 Orantes tua numina,
 Et tuum domine inclytum
 Nomen glorificaverint Preces vo.

B 3

Nam

Nam tu magnus es, & facis
Miranda in solo & in polo.
Tu solus Deus es, neque
Præter te Deus ullus est.

Preces vo.

Deduc me Domine in via
Sancta, ut absque dolo queam
Ingredi, affice cor meum
Ut nomen timeat tuum.

Preces vo.

Toto in corde meo Deus
Meus te celebravero,
Atq; glorificavero
Nomen perpetuo tuum.

Preces, &c.

In me facta tua est enim
Hæc clementia maxima,
Nam traxisti animam meam
Clemens tartaro ab infimo.

Preces, &c.

Insurgunt Deus impij in
Me, coetusque potentium,
Quæsivere animam meam,
Nec tui rationem habent.

Preces vo.

Verum cum dominans Deus
Sis clemens, miserans quoque,
Tardus ad nemesis, citus
Ad dandam veniam reo:

Preces vo.

Me clemens miserum aspice, &
Da sceptrum puero tuo,

Salvum

Salvum fac quoque filium,
Quem peperit tibi vernula.

Preces vo.

Fac mecum Deus in bonum
Signum, ut erubeant mei
Osores, videantq; quod
Me soleris & adjuves.

Preces vo.

ACTVS SECVNDVS.

SCENA PRIMA.

TETRAMETRI.

Cynopa. Thrasus. Dætrus.

Res admodum morosa mulier in ædibus, cui ni-
hil (ra.

Fieri potest quin improbet, perpetuo amara & aspe-
Que vix sinit pane atro, & atro caseo jentariæ.

Malo meo hero domi inservire centies, quam huic
semel. (mus, mitius

Thr. Si impenderemus plus decuplo quam vora-
Vterque nos tractaret, immo æquaret ipsis liberis.

Fortasse fert subinde hera ægrè, quod agimus manu
aut pede, at

Quod dētibus sic agimus, & quod faucibus, id ægera-
rimè.

Cy. Mirum quod in minutulis tam sint avari &
sordidi,

B

4

Qui

Qui in sumptuoso epulo parādo, civibus multo sient
Profusiores ceteris. Thr. Natura propria divi-
tum est,

Servare minima sordidē, & maxima nimis pro-
fundere,

Sed quicquid egerint heri (nisi durius plecti velint)
Et sustinere & abstinere (ut inquit) servos decet.
Nos itaq; herus quod jusserat tibi, satagamus exequi.
Mensam instruamus, lectulos sternamus, atq; pocula
Purē eluamus, frondibus dein atrium exornemus, &
Chorum ex ephœbis & puellis ordinemus consonum,
Ne sit quod oculos introgressi offendat, aut bilem
excitet. (cupedijs.

Cy. Rectē mones. Iam tandem adest coquus gravis
Iurgabitur scio, & arguet nos ocij. Dæt, quid
hic foris

Nugamini? nihil est in ædibus q. exigatis? Th. Est.
Sed te morati te sequemur prævium. Sequamur hūc.

Cy. Vides canistrum quot sequantur ultro para-
sitōn greges?

Th. quos tu mihi parasiticos narras greges? an
sordidos

Illos canes, cæcos, scabros, claudosq;, qui sagacius
Obsonium assequi solent, quàm damulas molossici?

Cy. Illos volebam sordidos: eamus intrò, & hunc
gregem

Foribus seratis arceamus ædibus, Th. Præi, sequor.

SCÈ

SCENA SECUNDA.

TETRAMETRI.

Bronchus. Typhlus.

Avibus malis canistrum id sumus secuti, ut au-
guror. (Go.

Avibus malis huc venimus, velut ex foribus his colla-

Ty. Ut ominaris semper infelicia, ecquid Bronche
in his

Foribus mali aut inauspicati cernitur? Br. Quod
ædibus

His erimus exclusissimi. **Ty.** Quis Bronche? qui?
Br. Servi improbi

His clathra portis obdidere ferrea, ut longissimè
Nos arceant ab atrio, adeoque à canistri edulio.

Ty. Fortasse in his non habitat ædibus dativus (ut
solet

Dici) sed ablativus epulo quispiam. Br. Certissimū.
Nā quanquā is est argenti & auri copia ditissimus:

Byssosuavi, splendidaque purpura vestitur, &
Quotidie opipare & delicatè epulatur: attamen nihil

Impartit indigentibus, q. ipse ab annis data opera
Typhle deprehendi pluribus. **Ty.** fortasse captas

amplius

Mendiculo quàm convenit. Pol divites sestertios
Non largiuntur integros, sicut neque chlamydas in-
tegras,

B S

Arto

*Artocreas nec integras. Pane arido, ac tenui stipe
Nostra omnium mendicitas contenta sit. Br. Con-*
tenta sit,

*Sed nec parum nec grande cuivis porrigit, quamvis
siet*

Aut nudior Leberide, aut pauperior Iro seu Codro.

Ty. Saltem lybens nobis dabit frustra sibi deci-
dentia,

*Br. Licet manus pedesq; cum polypo præ inedia
devores,*

*Ne miculam panis quidem pietate motus porriget,
Vt eum suæ pingues ofellæ electilesq; strangulent,*

Ventrémve crassum lauta fercula dissecant. Ty.
Meliora nos

Decet ominari ditibus, partem quibus debemus hen-
Nostræ salutis maximam, quotquot sumus cæci,
scabri,

*Claudive, & id genus homines miserrimi: quid igitur
huc*

*Divertimus, si ab hoc nihil nobis futurum commodi
si eleemosyna speranda nulla: Demonis sub ædibus,
Præstaret aliam (ut inquiunt) quercum excutere,
quàm in hoc loco*

Captare ventos retibus, poscereve aquas è pumice.

Br. Audi. Vir hic pietate motus nil duit, verumta-
men *(tur.*

Superare quod canibus solet, nobis subinde obtrudi-
Paulum

*Paulum moremur ad ostium hoc jam proximi, ne
fortè quis*

Nos antevertat, & occupet locum aptiorem quæstui,

*Nam video quosdam incognitos huc advolantes
eminus*

Et hylcerosum Lazarum. Ty. Nil obfuturus La-
zarus.

SCENA TERTIA. TRIMETRI.

Molobrus cum puero. Lazarus.

Quo reptat hic homo sordidus? *Pu. Nescio
equidem*

Nisi ad huius ædis divitis, nam ad ostium

Hoc proximum plures manere conspicio.

Mo. Rectè, hic erit fortasse visceratio,

Panumve distributio. Pu. Ipsum suspicor.

Iterque nostrum commodè huc defleximus.

Mo. Quo tu hylcerose reptitas? La. Ædis ad hæc

Viri propinqui divitis. Mo. Quid dives hic

Impartietur indigentibus? stipes,

Carnesve, an ex pietate panes candidos?

Laz. Nescio mi amice quid modo hic sperabimus.

Non ampliter solet hic sua impartiri.

Vtinam mihi liceat viri mense opiparæ

Impune legere decedentes miculas,

Et pellere extremam famis molestiam,

In maxima hac rerum omnium penuria,
Mecum profecto bene actitatum plauderem.
Mo. Linquamus hunc : quò avertat hinc nostros
gradus,

Amplius & ipse accipiat, hæc commentus est.

La. Non comminiscor quicquam in hoc negotio.
Properate, & experimini : vobis velim
Plus obvenire, quam mihi speraverim.

Mo. Hic hypocrita est, prorepat in malam crucē.

Pu. Vah purulente, tu dolo nos falleres ?

La. Domine Deus, quousque tandem in hac miser
Convallē lachrymarum, in hoc ergastulo

Carnis putridæ, hominum manebō opprobrium ?

Plebis manebō æstio ? quando veniam, &

Parebo coram te, hoc solutus corpore ?

Fiat tamen non mea voluntas, sed tua.

Procumbam in hac umbra, & morabor gratiam.

SCENA QVARTA.

Molobrus. Bronchus. Typhlus.

S. Alvete fratres, atque amici. Br. Tu quoque
Salve peregrine. Vnde te venisse in hanc
Nostram Palestinam putabimus ? Tuo
Siquidem videmus aliam inesse vultui

Formam & colorem, aliūque cultum vestibus.

Mo. Laconicōs vobis Lacon statum meum, &
Quæstum explicabo. Rebus infortunio,

Luxūve

Luxūve decoctis : peragrata Hellade :

Deveni in Asiam, & post Phrygas, Arabas, Syros,

In his locis me cernitis, tantummodo

Fretum lyra, joco, atque mendicabulo.

Habetis itaque me parem vobis, brevi

Fortumula. Si vultis ædēs divitum

Mihi indicare prævij, ego bomolochia,

Cantus & lyra, ventri, gulaq; consulam.

Nec deerit æs marsupijs, nec edulium

Sitarchijs. Br. Quid Typhle respondebimus ?

Ty. Rem offerret hic pulcherrimam, si tam foret

Proba, atque honesta, quā videtur utilis.

Nos commodum nil ducimus, nisi quod simul

Probum atq; honestum judices. Br. Quid igitur est

Quod plurimum dici solet, doctis quoque,

Honestum id esse, quod admodum sit utile ?

Ego satis honestum judico id, quod commodat.

Ty. O Bronche, Bronche, non sapis quæ sunt Dei,

Hæc te pater cœlestis haud docet, at caro

Tibi suggerit. Nam quamlibet docti sient,

Qui hæc prædicant, cœcutiunt : immo magis

Tota via errant plurimum. Br. Errant ? Ty. Cæ

Tu quisquis es, nostro gregi addi non vales, (terum

Qui sanus & robustus es : quod colligo ex

Logis tuis. Nugis omīsis improbis,

Manus honestis applica laboribus.

Ne divites quod destinant pauperibus, id

Tu

Tu devores, & evomas novissime,
Coram superno iudice. Mol. En didascalum,
Qui plus satis jam victitavit lolio. An est
Quicquam prius prestantiusve commodo?
Dum extis pluit, non recipienda lancibus?
Tiresta abi tu coecior. Iam tibi loquor
Dux claudicans, mecūne vis pacisciere?
Br. Videre tu nostræ quidem inopiæ probe
Consulere, sed religio ab hoc discedere est,
Cui dedidi me jam diebus plusculis.
Ex ordine adsta si velis, non te sequar,
Nec duxero, contentus hac mea inedia,
Mage quàm tuis extis suavioribus.
Ty. Sic Bronche, sic virum beatum prædicat
Psalter eum, cui Deus spes eius est,
Nec vanitates respicit, falsas quoque
Vesanas. Br. Solatur hæc me cantio
Mi Typhle, nec dum vixeris te deferam.
Mo. Cœcutiens dux cœco adest. Iam faxo ut hîc
Pro his ædibus suscipiar ipse in atrium,
Vos velut inertes longius abigamini.
Accine puer cum tripudio fidibus meis.
Caveque ab ijs quos Iuppiter signaverit.
Pu. Quibus putas? Mo. claudis, scabris, cœcisq;
Genus alijs hominibus usque subdolis. & id
Iam accine lyre, saltaque iustis gressibus,
Cedamus huc. Pu. Sequor. Valetate sordidi.

CHO.

CHORVS

Per Molobrum, puerū, & mendicos,

Ex cap. 2. Ecclesiastæ.

Struxi magnificas domos,
Plantavi quoque vineas,
Amœnis & in hortulis
Diverso genere arbores,
Sevi fructiferas mihi, &
Piscinas sata quæ irrigent
Produxi, scaturigine.
Mend. Inter stulta & inania.
Hæc sunt maxima vanitas.

Quæ sivi mihi servulos,
Ancillasq; domesticas,
Armenta, atq; ovium greges,
Præ cunctis quoq; regibus
Qui sunt, quique futuri erunt.
Cum auro opes mihi plurimas.
Rasi ex urbibus, atque agris.

Men, Inter st.

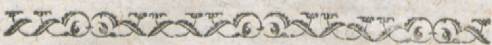
Cantantes pueros mihi
Concivi, atq; puellulas.
Omnes delicias quoque,
Nati quas hominum expetunt.
Pro vino aurea pocula
Fundendo, & Ganimedeas,
Qui Bacchum mihi misceant.

Mend, Inter st.

Quam

Quam nactus sapientiam,
Mecum perstat in omnibus.
Non negavi oculis meis,
Permisi quoque cor meum
Partis usque fruisier.
Hanc partem ratus optimam,
Voluptate fruisier.

Mend, inter stulta, &c.

ACTVS TERTIVS.
SCENA PRIMA.

IAMBICI TRIMETRI.

Triphera. Bronchus. Typlhus.
Molobrus. Ancilla. Lazarus.

Qvis foetor hic prae foribus? Amolimini hinc
Fex hominum ab aedibus meis longissime,
Qui aera situ, pedore, pure, & sordibus
Corrumpitis. Volo liberas aedis meas
A putido hoc hominum genere seruari.
Br. O domina te mei misereat obsecro:
Qui ferme ab incunabulis claudus, nihil
Laboris efficere queo. Tri. Non audio. Br. Hen.
Ty. O domina te mei misereat obsecro,
Qui matris ab utero usque in hunc tristem diem

Solis

Solis jubar videre non potui miser:

Miser vir is, qui caecus est domina mea,
Miserrimusque prae omnibus mortalibus.

Quare age mihi parum imperti. Try. Non audio.
Ty. Hen.

Br. Eta domina. Try. Non audio. Amolimini hinc
Nisi si velitis sustibus propellier.

Heus. Thrase ades, Cynopa ades, procul aedibus
Hi sordidi in malam crucem, nolint velint,

Abigendi erunt: Neque te quidem novissimum
Qui poplite flexo supplicas, admisero. Laz. Hen.
Try. Omnem semel statui hunc gregem disperdere.

Facient sibi tributariam domum meam
Vilissimi. Amodo nemini vel miculam
Impertiar, nisi forte quae canibus meis
Residua sint. Laz. Hae sit utinam mea portio.

Try. Quis tu peregrine? aut tibi quae patria? aut
Ad sacculum quod adegit infortunium?

Mo. Molobrum vides Laconicum, rei meae
Me familiaris adegit huc profusio.

Cantus, jocus, chelysque ventri consulit.
Si mea opera placet utier, jube ingredi.

Videbimur tibi plura multo in aedibus
Praestare, quam promittere. Hic quae audita forte,
Aut visa sunt, stupido huic gregi ac bardo acta sunt.

Try. Te pro mea sententia jam nactus sum,
Vt hoc die modos agas, chorum instruas,

C

VI

Viroque ducas obvium, qui pluribus
Iunctis sibi procedet ad convivium. (paululum.
Mo. Quod jusseris, lepidè exequar. Try. Sta
Ingredere Abra, & Thrasum & Cynopen evoca.
Qui me vocantem exiliter non audiunt.
Anc. Ibo hera, & eos vocabo. Vin reditura sim.
An aliud expedire in edibus jubet?
Try. Ne regrediare, sed stude, quo singula, ad
Convivium quæ pertinent, parata sint.
Anc. Parata erunt. Try. Dices quoq; familiae
Vernaculis & liberis, ut se parent
Ode & choro, quod mox herus venturus est.
Nec pro tibicine amodo sint anxij,
Quod ultro sese hic obtulit, qui agat modos.
Anc. Sic dixero, faxoque cuncta nitida sint.
Try. Abi. Hunc gregem tenebrionum non queam
Propellere?

SCENA SECUNDA.

Cynopa. Tryphera. Thrasus.

Adsumus hera, nos vocaveras?

Try. Vocaveram. Quid me foris moramini?
Cy. Canibus cibandis occupati neutiquam
Te audivimus, dic quid velis nos exequi.
Try. Tu Thrase duc hos intro, & ocyus optimo
Cibo atque iaccho exilara. Thr. Agam fideliter.
Try. Fustem deinde querneum cum aptaveris:

Reverte,

Reverte, ut hos vilissimos & improbos
Homines propellas edibus. Thr. Factum puta.
Try. Quid est tibi in panario? Cy. Nil præter has
Canum reliquias pauculas, quas canibus his
Bipedibus animi gratia obijcere statui,
Quò tu quoque videas foris lepidissimam
Captantium rem ludicram. Try. Placet, obijce,
Abeant ut in rem pessimam. Cy. Heus vos prædite.
Try. Ha ha he, canū in morem alter alteri bolum
Præripere fraude gestiunt. Pol claudus hic
Non claudicat, cæco suo optima subtrahit.
Solutus scabrosus nil capit, propter suam
Ignaviam aut inertiam. Cy. Heus abite nunc,
Si non velitis sustibus lumbis fragium
Mox perpeti. Try. Nisi cesserint, mox Thraso eos
Asspillet hinc verberibus. Heus tu, nuncia
Hero apparata singula. Cy. Hem, faceffo hera.
Try. Ibo intro, ut huc Thrasus morator exeat.

SCENA TERTIA.

Lazarus. Bronchus. Thrasus.
Tryphlus.

O Bronche, Bronche, ut impiè ac dolose agis,
Qui non modò bolum mihi palàm eripis,
Sed clanculum imponis viro de te hactenus
Bene merito. Sed videat equus arbiter.
Br. Tace, tace, & putresce sordibus tuis

C 2

Scaber,

Scaber, quid omnium quæ habebas surpui?

Thr. Adhuc ne statis, adhuc ne restitatis hic
Genus hominum improbiſſimum & viliſſimum? Br.

Thr. Iam (niſi manus mihi ſtupeſcāt) ſuſtibus (heu
Ita vos ego nunc emolliam, ut tum brachijs,

Tum cruribus pax, comminutis, haud ſecus

Ac polypus, exoſſes ſolo incubetis. Br. Heu.

Thr. Quin cedis hinc, qui (ut audio) imponis alijs
Technis tuis? Br. Quæ ceſſero, qui claudico

Miſerrimus? Thr. Iam claudica. Br. Heu. Thr.

Iam claudica. Br. Heu. (hi probè

Thr. Iam claudica. Br. Heu me miſerū, ut hic mi

Acerbus & durifſimus. Thr. Quid tu quoque

Moraris hic palpator improbiſſime?

Ty. Quo abibo, qui ſolis jubar non intuo,

Hoc abſque duce? Thr. Duce hoc abi. Ty. Heu.

Thr. Duce hoc abi. Ty. Heu

Thr. Duce hoc abi. Ty. Heu miſerrimum, qui
nihil ab his

Reſero ædibus, niſi verberum amplas copias.

Mi Bronche, jam virtute qua vales præi,

Te ego pone ceſſpitans ſequar. Nobis Deus

Reponat hanc calamitatē in ſinu Abrahæ.

In Lazarum nunc hulcerofum ſevius

Multo (quod ereptare neutiſſimum valet)

Græſſabitur: qui ut optimuſq; & mitis eſt,

Tergum eſt daturus coſtibus. Spectemus hæc

Quan-

Quamquam dolenda, hinc eminus. Thr. Quid tu
omnium

Quos fert humus ſpurciſſime, necis pabulum, &

Orci cibis non hinc abis? non hinc abis? (vel in

Non hinc abis? La. Heu me. Thr. Vel ad corvos

Baratrū, vel in malam crucem. La. O Domine Deus

Vide obſecro hunc meum laborem, & hanc meam

Abjectionem, & omnium propitius

Remitte noxam criminum, quia ſolus es

Qui tum laborem tum dolorem reſpicis.

Thr. Quid murmuras? quin ſuſpicis? La. Sine

Noſtræ moræ tibi amice cauſam dicere. (me obſecro

Thr. Quam? dic brevibus, neq; enim tibi (quan-

quam improbo)

Invideo tantum temporis. La. Vidēsne me

Miſerum? Thr. Video equidem, quem ſuſtibus

Miſeris modis modò contudi. La. Vidēsne me

Adeo hulcerofſo corpore, ut pedes meos

Non niſi dolore maximo, reptandoque hinc

Promoveam? Ad hæc jam tertius agitur dies,

Quod dempta aqua, ob tantam omnium rerum in-

opiam,

Neq; calidum, neq; frigidum (velut inſiunt)

Nec aridum nec humidum in os meum intuli.

Nam quod Cynopa impertijt modo largiter,

Non mihi ſed alijs commodat. Sine ergo me

Pro heri jacere ſoribus, ut vel miculis

C 3

Que

Quæ mensæ herili decidunt merear miser
 Vt cunque refocillarier. Nam si mihi
 Desuerit hoc die edulium : non vixero
 Vsque in crastinum. Thr. Vivas licet vel oppetas,
 Nil proficis, Non te sinam pro foribus his
 Decumbere. Laz. Heu. Thr. Te surrige, hac heu
 Se conferet, ne pestilens fator tuus (rus domum
 Naribus heri mei oboleat, Surge ocyus.
 Quo genio in hoc (malum) cadaver incidi?
 Sequere me, & huc te promove, quo te traham.
 Laz. Sequor libens. Thr. Iacetis ab hac parte
 Per gratiam, nil impetraturus tamen, (e dium
 Vt autumo. Hei, cadavere hic putidior est.
 Recipere me domum necesse est, quod gradu
 Celeri Cynopa regrediens certò indicat
 Instare tempus prandij. Quo smigmate,
 Sapone quo manus meas hoc pure & his
 Putoribus piabo, prorsus nescio.

SCENA QVARTA.

HYMNVS LAZARI.

Cum mendicis, Ex Psalmo 13.

Vsque quo Domine oblivisceris, &c.

Iambico dimetro tetraastropho.

Quovsque eris mei immemor
 Miserrimi Domine Deus?

Quovsque vultum amabilem

A me reflectes obsecro?

Quo-

Quovsque curis cor meum
 Vanissimis adflixero?

Quæ animam meam mœroribus
 Noctu diuque macerant?

Mend. In Abrahæ sinu, &c. ut infra.

Quovsque cristas erigens
 Hostis meus me deprimet?
 Domine Deus me respice, ut
 Exaudias preces meas.

Mend. in Abr.

Oculos meos illumina,
 In morte ne unquam obdormiam.
 Ne quando prævaluisse se
 Contra me iniquus jactitet.

Mend. in Abr.

Si movear exultaverint
 Qui me premunt hostes mei.
 Speravi, at ego super tua
 Nitârq; misericordia.

Mend. in Abr.

Letabitur quoque cor meum in
 Tuo salutari, canam
 Qui bona mihi tribuit Deo, &
 Altissimo eius nomini.

Repetitio Typhli & Bronchi à longè stan-
 tium, ad singulos versus.

In Abrahæ sinu quies
 Solabitur nos Lazare.
 Br. Crepant fores, cedamus hac in viculum.

Ty, Hem.

C 4

SCE-

SCENA QVINTA.

Cynopa solus.

Iam strata mensa, cibus paratus, & Chorus
Instructus est, solos qui edant, requirimus.
Sed commodum, se promovent ex ædibus
Herus cum amico Demone, atque è viculo
Fratres sequuntur quatuor. Miror equidem
Abesse quintum, eumq; natu maximum.
At propter illum infecta res non manserit.
Iam tempus est Chorum foras vocarier,
Ne posteaquàm se viri sociaverint,
Nos imparatos occupent. Proдите nunc,
Quotquot chorum acturi eritis. Heus procedite.
Convivæ, herusq; proximi, haud moremini.
Bene est, hera exit, & Chorum ipsa eduxerit,
Functumque munere ipsa eum introduxerit.
Venia tua sit factum hera, quod agam intus est.

CHORVS

Puerorum, & puellârum, carmine
Glyconico. Sapien. 2.

Nil tandem caro nostra erit,
Quàm extinctus socij cinis.
Instar mollis & aëris,
Solvetur quoque spiritus.
Vt vestigia nubium,
Hæc sic vita recesserit.

Atque

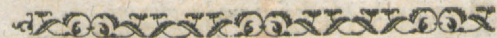
Atque instar nebulae effluet,
Quæ Phoebi radijs liquet.

Vt umbræ quoq; transitus,
Vitæ tempus inanis est.
Nec quisquam fuerit memor
Nostri nominis amplius.

Ergo his dum juvenes sumus
Fruamur socij bonis.
Vltro dum simul affluunt
Cypris, Bacchus, & unguina.

Ætas dum cita florida est,
Vernent tempora floribus,
Antequam violæ, rosæ, &
Blanda lilia marceant.

Expers læticiæ, & joci,
Nostrum nemo sit omnium,
Sors quod una sit omnibus
Hæc mortalibus optima.

ACTVS QVARTVS.

SCENA PRIMA.

IAMBICI TRIMETRI.

Læmargus. Dæmones. Tryphera,
Aphron. Lazarus.

Rosam meam vides morantem Demone?
c s Dæ.

Dæ. Video lepidam, nec nostra in urbe secundam
habet.

Læ. Eamus intro, ut sacrificemus Genio in his
Ei sacratis adibus. **Dæ.** Promptissimi
Ministri erunt. **La.** O viri opulenti & divites
Mei miselli memineritis, cum bene
Vobis fuerit, ut gaudeam vel micula.

Try. Salve marite, salve amice Dæmones,
Salvete fratres plurimum. Lætissimus
Vester mihi mediusfidius adventus est.

Fr. Tibi magnam habemus gratiam. **Try.** vbi
Merimnus est? (modo?

Aph. In agris, satis, vel pascuis. **Try.** Quid ibi

Aph. Mihi sollicitus argentum & aurum colligit.

Try. Qui tibi? **Aph.** Quod omnia cum sibi cor-
Hereditaria mihi tandem cesserint. (raferit,

Nec liberos enim ille habet, nec ceteri.

Try. Si tu superstes vixeris. **Aph.** Ego vixero, at
Morientur hi, partis frui quod negligant.

Try. Ingredere, ne primi absque te confederint.

Aph. Recte mones. **La.** Odomina mei memineris

Try. Sequar, obvium absenti Cynopam emisero.

SCENA SECVNDA.

Lazarus. Cynopa,

M Deus, ut obsurdent mihi aures omnium,
Me negligunt, quasi non tuū sim plasma, non
Servus

Servus tuus, non filius tibi unicus,
Sed velut abortivum, quod à matris utero
Informe rejicitur foras. Anima mea.
Cur tristis es, turbasq; spiritum meum?
Spera in Deo, quia confitebor illi adhuc.
Soterion vultus mei, & Deus meus.

Cy. Quis ejulat pro hoc ostio? tun' putide?
Abiveris consultius, ne quid mali
Tibi gravioris ingruat. **La.** Frater, sine, ut

Ex mensa heri vel bucceam capere queam.

Cy. Nil obtinebis (inquio) sile, aut abi. **La.** Heu.

Cy. Sedere quiq; ut prandeant modo sympotæ,
Vorantq; primum ferculum, solus deest

Merimnus: ut eum dii morantem fame necent.

Sed eccum adest, eo, ut ipsum adesse nunciem,

Et ut secundas administrem mox dapes.

La. Heu quisquis es, miserere Lazari, fame
Qui deficit.

SCENA TERTIA.

Merimnus. Læmargus. Dæmones.
Fratres.

Quid hoc cadaver ad ostium?

Salvete fratres combibones strenui.

Læ. Ades, sede, quid usque adhuc moratus es?

Pro more nunc mensæ meæ locum tenes

Novissimum. **Mer.** Novissimum? primum mihi

Videor

Videor locum ad patinam occupasse dapfitem. At
Volo, ne quis inturbet hanc cum his hostibus
Meam palæstram sciscitationibus.

Lx. Ha ha he, id quidem frater vetas scitissime.

Nos nostra promoveamus ampla pocula,
Donec Merimnus carnum unum aut alterum
Talentum edax glutiverit. Me. Ridete vos,
Potate vos, ego consulam stomacho meo.

Lx. Sic censeo frater. Sed interim puer
Cum abstuleris hæc, aliud repone ferculum.

Tibi Demones hunc cantharum amplum præbiam.

Dx. Hunc non recuso, non secundum aut tertium.
Verum absque cantu commodè non hausero.

Lx. Cantate, ut et ego commodius exhauriam.

Quid cantici? Dg. Vulgare. Lx. puer infunde. q.

Cantio compotantium. Iambico
dimetro.

Dx. Circumferatur cantharus. Lx. Novi probè.
Circumferatur cantharus, cantharus, canth. canth.
Exhauriendus singulis.

(canth.

Fr. Admotus ori cantharus, cant. &c.

Exhauriendus funditus.

Lx. Exhaustus hic est cantharus, canth. &c.

Et perrigetur proximo.

Fr. Circumferatur cantharus, canth. &c.

Exhaustus, &c. per singulos, ut su. convivas.

Lx. Appositum ut est nobis secundum ferculum,

Per

Per singulosque exhaustus hic est cantharus,
A poculis et cantibus jam paululum
Super sedendum existimo. Me. Ne ego in tuam (ut
Patinae vacem) pedibus eo sententiam.
Lx. Hem quisque quod magis libetprehendito,
Mensam meam volo cuique liberam.

SCENA QVARTA.

Lazarus solus.

O Cui Deus tantam amplitudinem dedit
Rerum omnium, Læmarge locupletissime.
Qui frugibus, qui pascuis, qui copia
Argenti et auri maxima mortalibus
Præ ceteris ditatus es, per viscera
Pietatis in nos optimi Dei oro te,
Et obsecro, ut parumper huc oculos tuos
Flectas, meique miserearis Lazari.
Non æs tuum, aut vestes tuas, non quod tuam
Rem familiarem minuat, aut gravet expeto,
Tantum dari mihi miculas, quæ decidunt
Mense tuæ mi Domine supplex postulo.
Inedia enim jam quatriduana squallidus
Tabeo miser, te moveat age communis hæc
Mortalitas, communis omnium parens,
Communis omnium Deus. Perpende quod
Pietate miseris præstita, non hoc modo
Merebere, ut lauderis à mortalibus,

Sed

Sed & à Deo immortalibus donaberis,
Tum gratia, tum gloria. Nec aliquod hinc
Dispendium facies, sed amplo fœnore
Compendium. Nam fœneraberis Deo,
Si pauperi misereberis, commissaq;
Crimina eleemosynis tuis redemeris.
Eia ergo paulum respice, & vide caput,
Manus, pedes, cæteraque membra corporis
Ita obesa tabo, & purulenta, ut non queam
Loco moveri quolibet, & amara mors
Mibi imminet, si abs te nihil recepero.
Nam cor meum defectio, atque angustia
Tenet ultima, & sathiscit æger spiritus:
Quare age Domine sine buccæam mihi porrigi.

SCENA QUINTA.

Læmargus. Thrasus. Tryphera.
Fratres. Cynopa.

Quis gannit hic pro foribus? an non crebriter
Interminatus utrique sum, ne quemlibet
Quovis modo mendiculorum herilibus
Admitteretis ædibus, si quo minus,
Vos mox futuros ulmeos? Nulli omnium,
Neque putrido huic, qui se vocavit Lazarum,
Vel miculam dare panis, est sententia.
Fra. Proba hæc quidem sententia: hi convivium
Turbant suis clamoribus, nares quoque

Nostras

Nostras malis lædunt suis fœtoribus.

Try. Et ego prius tibi Thrase iussi serid,
Ut hos abigeres fustibus longissime.

Thr. Id sedulo equidem feceram, Nam & Lazarus
Duris cecidi cæstibus. Veruntamen (rum hunc
Cum promovere suos gradus non possiet,
In alterum minus frequens latus ædium
Retraxi eum misertus ægritudinis.

Læ. Tun' furcifer miseratus hunc fœdissimum,
Imperia herilia negliges? I denuo, atque
Hunc Lazarum (nisi abeat) ad corvos trahes,
Nisi cute nova illico velis vestirier.

Thr. Eo. Læ. Abi. Cynopa jurulenta hæc fercula
Sepone, & assa repone, tracta verubus ex
Ferventibus, quod hi voluptuarij
Assa esse, quàm quæ elixa sunt, obsonia
Magis appetunt, nos nostra agamus poculis.
Fra. non absq; cantu proprio. Læ. Placet admo-
Ego præcinam, succinite vos alacriter. (dum.

Cantio compotantium vina.
Iambico dimetro.

Propino cyathum proximo,
Exhauriendum sedulo,

Propino cyathum proximo, propino.

Fra. Apponit ori blandulum
Exhauriendum poculum falerni.

Læ. Videte fundum in poculo.

Quod ebibi jam sedulo,

Videte

Videte fundum in poculo. Videte.
Fr. Replete vino blandulum
Huic porrigendum poculum. propino. (vas.
Dæ. Propino cyath. &c. per singulos ut su. convia
Læ. Tantū moratus furcifer? Thr. modo ppero.
Læ. Claude ostium, heus adfer Cynopa ferculum.
Vbi jam quievit poculum. Cy. Hem tibi ferculum.
Læ. Mutato quadras primulum. Cy. Hem tibi
quadras.

SCENA SEXTA.

Thrasus. Lazarus.

Quid hoc novi? lingunt canes miseri hulcera.
Iam non valet herum arguere parsimoniam.
Cuius canes gratis medentur cruribus:
Heus tu hulcerate respice huc, quid misit as?
Dormisne stupide Lazare, an vigilas? cedo,
Loquere mihi, surgas oportet ocyus,
Et ultro abire, vel abstrahi in malam crucem.
Heus stupide surge, surge, surge, ut est miser?
Proh Iuppiter, morti hic videtur proximus.
Stupor, paroxysmus, oculi attoniti, quies,
Mortis propinquæ indicia sunt. heus Lazare.
La. Domine Deus multo mihi melius mori,
Quam vivere. Thr. Heus heus Lazare. La. O
amice mi
Sine me obsecro in tranquillitate mori, cui in
Tranquills

Tranquillitate vivere haud permittitur.
Me sustine obsecro paululum, post hanc diem haud
Erit molestus Lazarus. Thr. Proh Iuppiter,
Hic moritur, atque sola inedia moritur, ut
Omnes herum Dei supernè concrement,
Qui non sinit vel miculam in rerum omnium
Affluentia, pauperibus elargirier.
Ego verna sum, nil possidens, malo tamen
In servitute degere, ac cum divite hoc
Affluere, sed nil pauperibus impendere.
Dolor afficit me, & horror ingens occupat
Mentem meam, præsente veluti numine.
Ibo intro, ut hæc hero meo renunciem.

SCENA SEPTIMA.

Thrasus. Læmargus. Convivæ
omnes. Angelus.

Heus heus. Læ. Quid est? Thr. Aperite
mox. Læ. Insanus es?
Quid clamitas? Thr. Huic Lazaro mors imminet:
Oculi stupentes, rigida frons, labra pallida
Mortem propinquam nunciant. Læ. Sine ergo, ne
Torqueat aliquis in nos necis calumniam,
Ingredere, nos indulgeamus epulo. Vt est
Amice Demones? ut uxor est? ut est
Fratres mei? moriatur hulkerosus hic,
Obstreperus hic, nobis molestus Lazarus.

D

Nos

Nos nostra agamus Dæmones, tu his clunibus
 Lepusculi clunes tuos pascere, hosque tu
 Merimne quin capunculos deartuas?
 Quin uxor hæc discernis altitia? quid hos
 Fratres mei non differatis turdulos?
 Perdiculas, sicedulas, & mergulos?
 Porrigite, ut hæc pellamus ultro tædia:
 Cynopa fac, vini adferatur copia. Fra. Hem,
 Pellamus ultro tædia. Læ. Vt mea amicali
 Res familiaris complacet? (quo sit quod hic
 Ansam jocandi & fabulandi præbeat)
 Que cuique pulchra visa sint, hæc ordine
 Laudabitis. Dæ. Bellissimo bella uxor est.
 Gau. Domus ampla. Cib. Familia amplior.

Eto, At amplissimus
 Hic apparatus. Aph. Liberi omnibus eminent.
 Læ. Merimne ager qui sese habet? nam te foris
 Venisse dudum suspicor. Mer. Quam uberrime.
 Frumento, olivo, vino, & alijs arborum
 Confertus est tibi fructibus. Caula gregum,
 Pecudumque stabula plena sunt, & pascua
 Latissima, adeo ut amplius nil postules.
 Nam tanta copia fructuum est, ut in horreis
 Tuis vel apothecis recondere nequeas.
 Læ. O fors, quibus te laudibus dignè offeram?
 Quod cuncta mihi succedant ex sententia?
 Sed hoc malum, quod nesciam, fructus meos

Quo

Quo conveham. Nihilominus sic fecero.
 Ruptis veteribus horreis: nova denuo
 Et ampliora extruxero: quo congeram
 Quicquid mihi natum est in agris fructuum.
 Tum dixero in iucunditate animæ meæ:
 Euge anima mea, nunc multa habes bona in horreis,
 Reposita in annos plurimos, quiesce, ede,
 Bibe, & epulare, pro tuo solatio.
 Eia ergo amici epulemur, & solatio
 Fruamur hoc die & per omnia tempora.
 Ang. O stulte, mox animā tuam repetent, & hæc,
 Quæ congregasti, cuius hinc futura sunt?
 Iam finis erit omnis tui solatij.
 Læ. Quis tu? Ang. Dei sum nuncius: mors im-
 Tibi, nec in diem alterum victurus es. (minet
 Vx. Quid concidit Læmarge mi vultus tuus?
 Quid pallor hic subitusq; te tremor occupat?
 Quid habes animi? Fr. Læmarge quid nos terri-
 Læ. O amicali, mors imminet, mors imminet. (tas
 Fr. Mors tibi? Læ. Mihi: Deus mihi locutus est.
 Mors imminet. mox irruere videbitis, (Heu.
 Qui animam meam rapient ad atra tartara. Vx.
 Læ. Animæ male est. Dæ. Clauso ostio ponendus
 In lectulo. Fors obrutus potu ac cibo, (est
 Dum cubuerit: ea digeret. Fr. Bene consultis,
 Ponatur hoc in lectulo, medicus quoque
 Mox advocatus consulat, quid facto opust.

D 2

SCE.

SCENA OCTAVA.

Diaboli 2. Angeli 2.

Lazarus. Fratres.

Ast. **Q**uo sacculum hunc fers Belial?

Bel. Ad hunc voracem divitem.

Ast. Quis usus isthuc sacculi?

Bel. Feram inferemus blandulam.

Ast. Tam delicatam hanc animulam?

Bel. Hanc blandulam & vagam animulam.

Ast. Hic Lazarus ne noster est?

Bel. Prius istud explorandum erit.

Ang. Morti propinquat Lazarus, fame, & siti

Confectus, ad epulonis huius januam,

Venite consolemur ipsum, ut hostibus

Procul fugatis, carnis hoc ergastulo

Solvamus, & sinui inferamus Abrahæ.

Ang. Eamus, ut tandem quiescat Lazarus.

Ang. Eamus, en quàm verus est sermo Dei:

Iustus perit, nec quispiam

Qui curet est. Aufertur hinc,

Nemoque qui considerat.

Aufertur impio gregi

Viventium, in pace attamen

Erit sepultura ipsius.

La. Quid vos mihi cruenta adestis beluæ?

Non vestra me ingluvies, sed Abrahæ sinus

Exci-

Excipiet, haud vestro baratro cibus ero.

Ang. Quid Lazaro funesta adestis bestia?

Non vestra eum ingluvies, sed Abrahæ sinus

Excipiet. Ite, aliam feram venamini. Diab. Hah.

Fr. Papæ, Papæ, quæ hæc monstra sunt? fugiamus
hinc.

CHORVS SEV

Hymnus.

LAZARI MORIENTIS.

Ex Psalmo 31.

Inte DOMINE speravi.

Cum tibi fidam dominator uni
Orbis, haudquaquam pudeſiam in ævum,

Hac me ab ærumna, tua in æquitate

Eripe tandem.

Ang. Ad sinus blandos Abrahæ vocaris

Lazare fide.

Fleſte ad infirmum pietatis aurem,

Sordidum, ac fontem tibi supplicentem,

Vt metu mortis celer eruas me, ex

Faucibus Orci. Ad ſin. &c.

Eſto protector Deus, atque aſylum

Hoſtibus cinſto, pavido, ac relicto,

Quo tibi acceptam referam meam omnem

Uſque ſalutem. Ad ſin. &c.

D 3

Nam-

Namque tu virtus mea, tuque asylum
Unicum, quo confugiam misellus,
Ac tua me pro bonitate duces,

Enutriesq;

Ad sin.

Me abdito educes laqueo redemptor,
Quem tetenderunt misero dolosi,
Quando protector meus es fidelis,

Solus ubique.

Ad sin.

Ergo commendo dominator orbis
In tuas palmas animam hanc, ut ipsam
Morte ab aeterna redimas misertus

Vere redemptor.

Ang. Altissimum posuisti in hoc

Tibi refugium Lazare.

Nullum tibi adveniet malum,

Nec plaga tuo habitaculo. In Abr. &c.

Quod angelis magnus Deus

De te suis mandaverit,

Vt te tuis in omnibus

Itineribus custodiant.

In Abr. &c.

Manibus suis te bajulent.

In lapide ne offendas pedem,

Pede, cum Leone draconeque

Basiliscum & aspidem teres. In Abr. &c.

Repetitio angelorum 2. ad angelum.

In Abrahae sinu malis

Pulsis quiesces Lazare.

ACTVS

ACTVS QVINTVS.

SCENA PRIMA.

Typhlus. Bronchus.

Cvm jam putem mi Bronche divitis illius
Dudum solutum prandium, & aliquid solet
Subinde (ut inquis) dividi indigentibus,

Quid si eminus petamus a deis denuo?

Br. Recte eminus, nam cominus cum panibus
Condividuntur verbera, sequere, dux ero.

Ty. Sequor, praei, longe, & seorsum ab ostio.

Br. Heu heu Domine Deus, quid aspicio eminus?

Ty. Quid? Br. Lazarum. Ty. Quid Lazarum?

Br. Heu me, mortuum.

Ty. Quid mortuum? non spero, qui fieri queat?

Te fallit aspectus. Br. Vtinam, quia mortuus.

Iam doleo, quod modò buceas è dentibus

Eriperim miserrimi. Ty. Mi Lazare

Homo Dei, tun' mortuus? Iam non quoc

Quin lachrymer. Sed Bronche quid consilij habes?

Haud canibus hic linquendus est. Br. Minimè, ast
ego

Transferre possum neutiquam. Ty. Id equidem
scio, at

Tu diriges me, & commodè quantum vales

Mecum cadaver eriges, ego in humeris

D 4

Te

Te prævio gestum sepultura inferam, &
Terra obruam. Br. Bene consulis, sed celeriter
(Quòd in ædibus tumultus est) agenda res.
Ne prodiens huc quispiam nos opprimat.
Tu hunc prendito humerum dexterum. Ty. Hem.
Br. viriliter.

Ty. Paulo altius levato, sie, placide præi.
Melior mihi videor, quod hunc ferre mereor.
Crepat ostium, despecte gressum in viculum.

SCENA SECUNDA.

Oeconomus. Tryphera. Dæmones.

Tanto in pavore, reque deplorata erit
Consilio opus, nostrum ut malum meliusculum
Fiat. Hera si nos audias, cadaver hoc
Foras jubebis extrahi execrabile.
Ne plus mali nobis per ipsum impendat.

Try. Virum meum ego foras trahi jubebo?

Oecon. Tu,

Si me audias: Try. Et quò foras? Oecon. Pro-
cul è domo in

Malam crucem, quod destinatum Orco vides,
Atque maledicto obnoxium. Try. Video heu
dolor.

Sed absque pompa, & absque honore funeris?

Oecon. Absque omni honore, non secus quàm
asinum obruas.

Quod

Quod minimè eum deceat honore prosequi,
Quem justus arbiter Deus rejecerit.

Dæm. Suades bene Oeconomie mea ex sententia.

Foras trahi sinamus illud, quod Deus
Adeo pavendo prodigio his in ædibus
(Vt prob dolor videmus) execratus est.

Ne nos quoque similis calamitas opprimat,
Qui neutiquam illo sanctius vitam egimus.

Try. At hoc cui negotium commiserò? An

Domestico, quò tum mihi, tum familie,
Tum fratribus sit sempiterno opprobrio?

Oecon. Minimè, sed introductus est paulo prius

Huc buttubatta exoticus, cui tradito
Philippeo uno aut altero, cadaver hoc
Peplo obvolutum dabimus, ut priusquàm heri
Necem resciscat populus, extractum foras

Loco in prophano procul ab urbe humo obruat.

Dæm. Rectè quidem tu denuo, quia neutiquam
Populo potest quod accidit celarier.

Try. Quid si tamen dicamus hunc solita nece
Quamquam repente mortuum? quid ni queat
Celarier? Oecon. Profectò domina non queat.

Sunt namq; pueri, sunt puellæ, sunt quoque
Mancipia rimosa tibi, ubique perflua,

Nihil queat fore tacitum, ut fileam interim,

Quod hanc necem Deus arbiter sic horridam,

Nunquam premi silentio passurus est.

D 5

Quam

Quam in hoc paravit, ut esset exemplo omnibus.
Agamus igitur ne furorem & impetum
Populi in te, & in fratres, & in domum tuam
Quamplurimum invisam excitemus, neq; Dei
Iudicia formidanda contra nos magis
Hinc provocemus. Try. Occidi miserrima.
Dæm. Sic expedit Tryphera. Oecon, Immo
non solum expedit

Sed & necesse plurimum, astutum quoque,
Fœtoribus præ maximis. Thy. Fiat igitur,
Quod utile in commune vos decernitis.
Oecon, Iam sapis: eamus intro. & hoc negotium
Mandemus huic exotico. Dæm. Tryphera præi.
Try. Hæi fœtor intolerabilis. Dæm. Nasum
obstrue.

SCENA TERTIA.

Thraſus. Cynopa,

Hic tantus est fœtor putris cadaveris,
Vt in ædibus nulli queant consistere.
Subduxero me aliquantulum, & me dixero,
Qui abest, Cynopen hic foris morari, ut hæc
Occasione liberer fœtoribus.
Quam iusta sunt magni Dei iudicia, nam
Qui Lazari fastidiebat huncera :
Iam putris omni familiæ est fastidio : at
Vbi Lazarus ? num mortuus translatus, &
Sepultus

Sepultus est ? malim cum eo me mortuum,
Quam cum vorace vivere, & epularier.
Malint quidem quæ gesta sunt, silentio
Tegi, at expedit palam indicari, quid domui
Nostræ accidit, Læmargus ut hic extinctus est.
Clamabo & ejulabo tanquam tristior :
Heuheu tribules, res dolenda hic accidit,
Hærus meus Læmargus infœliciter
Extinctus est. Cy. Quid ebriatus clamitat ?
Thr. Adest Cynopa vini onustus utribus,
Haudquaquam in usum suave convivantium.
Cyn. Quid raucedine inebriatus clamitas ?
Thr. Nec ebrius, nec absque causa clamito,
Nam extinctus infœliciter Læmargus est.
Cyn. Extinctus est ? Thr. Extinctus est. Cyn.

Quemadmodum ?

Thr. Cum dapsilem, letumque se solito magis
Præberet hospitibus, repente turbine est
Prolata vox, quam omnes quidem tum audivimus,

Sed solus intellexit is cui facta erat,
Hunc continens sensum : illico moriturus es,
Vt ipse paucis indicavit postea.
Subito pavet, pallet, tremit, collabitur.
Dein lectulo cum impositus esset, illico
Duo monstra in ædibus prorumpunt, adeo horrida
Cynopa, ut atros Demones non ambigas.

Cyn.

Cy. Papæ, quid hoc miraculi? Thr. audi cætera,

Diffugimus qui aderamus omnes territi.

At demones (ut credimus) miseram animam,

Quas attulere, fuscini atrociter

E pectore evulsere, & in teterrimum

Barathrum indidere, ad inferos ut transferant.

Post illa nusquam vidimus, sed mortuum, ac

Discerptum herum deprendimus. Cyn. Pavenda sunt

Quæ Thræse memoras, at quid uxor apparat

Cum fratribus pompæ sepulchrali? Thr. Nihil.

Mens deficit, animus labascit, negligunt

Omnem sepulturæ apparatus splendidum,

Asini sepultura videbis extrahi

Funus foras inglorium. Cy. Quis extrahet?

Thr. Is buttubatta, lyricrepa, & mendiculus,

Quem hera excipi mandaverat, conductus est,

Vt id auferat, Philippeo, quod impij

Manente funere in ædibus, nemo audeat,

Neque possiet præ maximis foetoribus

Domum ingredi. Cyn. Quis audeat nostrum quoque

Domum ingredi, nisi obruto cadavere?

Thr. Sta hic paululum, videbis omnes progredi,

Sanèq; hero pompam exhibere splendidam, huc.

SCENA

SCENA QVARTA.

Oeconomus, Dæmones, cum familia, & fratribus, Molobrus,

Diaboli 2. Servi 2.

PRæite porro, odore ne cadaveris, Quem pertulimus in ædibus, teterrimo, Etiam foris cogamur affici, & infici.

Fam. Papæ, papæ, quæ horrenda spectra denuo?

Bel. Rapiamus hoc cadaver execrabile,

Polo soloque pondus indignissimum. (tarum.

Ast. Quo Belial? Bel. In nostrum amœnum tarum.

Ast. Rapiamus hoc, rape Belial. Bel. Trahe Astharoth.

Ast. Tollamus hinc hoc corpus execrabile.

Dæ. Adhuc ne cessavere spectra? Adhucne stat

Feretrum integrum? Oeco. Feretrum integrum, neque spectra sunt.

Quo se modo vestillo proripit? Dæ. Ecce, adest.

Mo. Quid numinis me in hanc tulit dementia?

Vt hoc bdelygma hinc extrahendum sumpserim,

Horrore tanto, ut jam ferè exanimatus sim?

Ades puer, te operi applica, haud modo spectra sunt.

Quid hoc rei? Non amodo se torqueant.

Boi viri, putore enim sunt liberi.

Quod ut animam, sic corpus atri dæmones

In tartarum (velut arbitror) subtraxerint.

vſque

Usque adeo levis hæc arca mortualis est.
Verum trahamus, premium ne subtrahant.
Oecon. Non fabulandi hic est locus, procedite.
Mol. Hem.

SCENA QUINTA.

Thrasus. Cynopa. Oeconomus.

EN splendidam claramque pompam divitis.
Cy. Nō aliter ac asinus foras eijcitur. Thr.
Qui Lazaro locum negabat publicum, (En,
Propria domo jam pellitur. Oecon. Quos audio
Cy. Hui.

Videas licet. Oec. Servate res, mox adero. Thr.
Absentibus nunc omnibus, sine scrupulo (Abi.
Eamus intro, & reliquijs ciborum, & hoc
Baccho cutem curemus. Cy. Id longē optimum.

SCENA SEXTA.

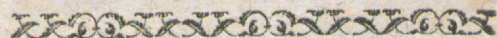
Læmargus. Abraham.

Videōne te pater Abraham? Abr. Fili vides.
Læ. Num & Lazarum in sinu tuo? Abr.
Vides quoque. (rum, ut

Læ. Mitte obsecro pater Abraham ad me Lazaro
Intingat extremum sui digiti in aquam, &
Linguam meam refrigeret, quia crucior in
Hoc igne flammanti miser. Abr. Reminiscere
Fili, quod in vita tua tua commodæ
Acceperis, contraq; Lazarus mala.

Nunc

Nunc igitur hic solatio perfruitur, &
Tu affligeris, & super omnia hæc, magnum chaos
Firmatur inter nos & vos, ut qui velint
Ad vos venire non queant, neque inde ad hunc
Nostrum locum conscendere. Læ. Id si pernegat,
Mittatur in domum obsecro patris mei,
Nam quinque fratres sunt mihi, quos terreat,
Ne & ipsi in hunc veniant locum cruciatuum.
Abr. Mosen habent suum, & Prophetas ceteros,
Quos audiant. Læ. Non Abraham. At si quispiam
Ex mortuis resurgat, illi credant.
Abr. Quod si Mosen nō audiunt, neq; quempiam,
Qui ex mortuis denuo resurgat, audient.
Te ceteram flammæ manent usque in diem
Novissimum, & mecum quiescet Lazarus.

OECONOMVS AD

SPECTATORES.

Vos, qui adfuitis ludicris, ne state, sed
(Si me audiat) amodo neque conjugem,
Neque liberos, neque gastrimargum ab inferis,
Hodie reversuros domum, moramini.
Quod horrida viri impij nece territi,
Se aliō recipient vesperti, nobisque rem
Omnem domesticam relinquent usui.
Ite, atque nobis si placuimus, plaudite.

F I N I S.